

τσιρότο

τσιρότο, το, ουσ. [<ιταλ. cerotto <ελλ. κηρωτόν], είδος έμπλαστρου, ο λευκοπλάστης: «έβαλε πάνω στην πληγή του ένα τσιρότο για να μη μολυνθεί»·

- μου 'γινε τσιρότο, βλ. συνηθέστ. μου κόλλησε σαν τσιρότο·

- μου κόλλησε σαν τσιρότο, προσκολλήθηκε φορτικά επάνω μου, για να αποκομίσει διάφορα υλικά οφέλη ή για να κάνει την εμφάνισή του δίπλα μου και να προβληθεί ή πιο απλά επειδή δεν έχει άλλη παρέα: «μόλις τα κούνησα, μου κόλλησαν όλοι σαν τσιρότο || επειδή είμαι γνωστός στα μπαράκια, μου κόλλησε σαν τσιρότο για να κάνει τη λεζάντα του || απ' τη μέρα που τον γνώρισα, μου κόλλησε σαν τσιρότο, γιατί δεν έχει άλλους φίλους». Από το ότι το έμπλαστρο αυτό, ξεκολλάει δύσκολα από το δέρμα του ανθρώπου. Συνών: μου κόλλησε σαν αλογόμυγα / μου κόλλησε σαν βδέλλα / μου κόλλησε σαν βεντούζα / μου κόλλησε σαν κολλητισίδα / μου κόλλησε σαν κρεατόμυγα / μου κόλλησε σαν στρείδι / μου κόλλησε σαν τσίκλα / μου κόλλησε σαν τσιμπούρι / μου κόλλησε σαν τσίχλα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας